

Правління Національного банку України
ПОСТАНОВА

18 липня 2025 року

Київ

№ 79

**Про затвердження Змін до Положення про
визначення банками України розміру кредитного
ризик за активними банківськими операціями**

Відповідно до статей 7, 15, 56 Закону України “Про Національний банк України”, статей 44, 66 Закону України “Про банки і банківську діяльність”, з метою подальшої імплементації положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (зі змінами) щодо вимог до оцінювача майна, яке є забезпеченням за кредитними операціями, вдосконалення вимог щодо порядку визначення банками України розміру кредитного ризику за активними банківськими операціями Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Зміни до Положення про визначення банками України розміру кредитного ризику за активними банківськими операціями, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 30 червня 2016 року № 351 (зі змінами), що додаються.

2. Департаменту методології регулювання діяльності банків (Оксана Присяженко) після офіційного опублікування довести до відома банків України інформацію про прийняття цієї постанови.

3. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова

Андрій ПИШНИЙ

Інд. 22

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
18 липня 2025 року № 79

Зміни до Положення про визначення банками України розміру
кредитного ризику за активними банківськими операціями

1. У розділі I:

1) у пункті 5:

підпункт 8 викласти в такій редакції:

“8) група пов’язаних контрагентів – боржник – юридична особа та його контрагенти – юридичні особи, що відповідають критеріям, ознакам та іншим вимогам, установленим пунктами 9–13, 17 глави 1 розділу VI Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 28 серпня 2001 року № 368, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 26 вересня 2001 року за № 841/6032 (зі змінами) (далі – Інструкція № 368), щодо визначення такими, що несуть спільний економічний ризик (незалежно від того, чи є такі контрагенти боржника контрагентами банку);”;

абзаци четвертий – шостий підпункту 24¹ викласти в такій редакції:

“банк отримав у заставу корпоративні права боржника – юридичної особи за спеціалізованим кредитом (крім об’єктного фінансування) та має першочергове право на набуття їх у власність у разі невиконання боржником зобов’язань за спеціалізованим кредитом (для консорціумного кредитування – кожен із банків – учасників консорціуму ураховує сукупний обсяг корпоративних прав, переданих ініціатором проєкту в заставу за спеціалізованим кредитом банкам – учасникам консорціуму);

банк має першочергове право на:

отримання грошових потоків / очікуваних грошових потоків боржника – юридичної особи, що генеруються / генеруватимуться внаслідок реалізації проєкту за спеціалізованим кредитом (для консорціумного кредитування – кожен із банків – учасників консорціуму ураховує сукупний обсяг грошових потоків / очікуваних грошових потоків боржника – юридичної особи, що генеруються / генеруватимуться внаслідок реалізації проєкту за спеціалізованим кредитом, які надходять / надходитимуть на рахунки, відкриті в банках – учасниках консорціуму);”;

2) пункт 9 доповнити новим абзацом такого змісту:

“Банк здійснює оцінку характеру відносин між боржником та контрагентом(ами) боржника з метою визначення групи юридичних осіб під спільним контролем або групи пов’язаних контрагентів, що несуть спільний економічний ризик, відповідно до вимог цього Положення та внутрішньобанківського положення.”.

2. Абзаци перший, другий пункту 36 розділу II замінити чотирма новими абзацами такого змісту:

“36. Банк визначає своєчасність сплати боржником / контрагентом боргу виходячи з кількості календарних днів прострочення погашення боргу, що є на дату оцінки активу, та розміру простроченої заборгованості за активом з урахуванням такого:

першим днем прострочення погашення боргу є наступний робочий день за днем, коли не відбулося його погашення в термін, передбачений договором;

кількість днів прострочення боргу визначається, якщо його розмір перевищує 250 грн. для боржників – фізичних осіб / 500 грн. для боржників – юридичних осіб, або еквівалент цієї суми в іноземній валюті, визначений за офіційним курсом гривні до іноземних валют, установленим Національним банком на дату визначення розміру кредитного ризику;

борг, за яким відсутні підстави для початку відліку кількості днів прострочення погашення боргу, вважається таким, за яким кількість днів прострочення боргу дорівнює “0”.”.

У зв’язку з цим абзаци третій – шостий уважати відповідно абзацами п’ятим – восьмим.

3. У розділі IV:

1) перше речення абзацу першого пункту 55 викласти в такій редакції:

«55. Фінансова звітність, що подається до банку боржником – юридичною особою, що є резидентом, повинна бути підписана відповідно до вимог статті 11 Закону України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”.»;

2) пункт 66 доповнити новим підпунктом такого змісту:

“4) боржника – юридичної особи, що належить до групи юридичних осіб під спільним контролем / групи пов’язаних контрагентів, клас якого є однаковим із класом групи:

якщо банком сформовано судження, що належність боржника до такої групи не має вагомого впливу на його фінансовий стан, - згідно з таблицею 1 додатка 9 до цього Положення, виходячи із визначеного класу та виду економічної діяльності боржника;

якщо банком не сформовано судження про відсутність такого впливу – гірше з двох значень коефіцієнтів PD, визначених згідно з таблицею 1 додатка 9 до цього Положення, виходячи із визначеного класу і виду економічної діяльності боржника та виду економічної діяльності групи.”.

4. У розділі X:

1) у пункті 107:

друге речення абзацу п'ятого підпункту 1 після слова “передбачених” доповнити словами “Кодексом України з процедур банкрутства в частині превентивної реструктуризації,”;

у підпункті 2:

друге речення абзацу шостого замінити двома новими реченнями такого змісту: “Оцінювач майна – працівник банку має бути незалежним від процесу ухвалення кредитних рішень про надання кредитів, щодо яких він здійснює оцінку вартості забезпечення. Використовується ринкова (справедлива) вартість забезпечення без урахування податку на додану вартість.”;

абзац шістнадцятий викласти в такій редакції:

“нерухомого майна (включаючи об'єкти незавершеного будівництва, майбутні об'єкти нерухомості), земельних ділянок, транспортних засобів, устаткування, що визначена в договорі купівлі-продажу, – за умови, що від дати укладення такого договору до дати укладення договору застави / забезпечення на підставі права довірчої власності минуло не більше трьох місяців. Таку вартість банк може використовувати до дати її перегляду відповідно до встановленої у підпункті 2 пункту 107 розділу X цього Положення періодичності,”;

у третьому реченні абзацу першого підпункту 3 цифри “32, 33” виключити;

2) абзац одинадцятий пункту 120 після слова “обмежена” доповнити словами “Кодексом України з процедур банкрутства в частині превентивної реструктуризації,”.

5. У розділі XVIII:

1) абзац перший підпункту 2 пункту 165 після слів “фінансової реструктуризації” доповнити словами “, або превентивної реструктуризації,”;

2) у пункті 166:

абзац перший підпункту 2 після слів “фінансової реструктуризації” доповнити словами “, або превентивної реструктуризації,”;

у підпункті 10 слово “банк” замінити словами “якщо банк”.

6. У додатках до Положення:

1) додаток 1 доповнити новим підпунктом такого змісту:

“14) порядок визначення групи пов'язаних контрагентів боржника, включаючи ознаки для визначення такої групи.”;

2) колонку 2 рядка 25 таблиці додатка 6 викласти в такій редакції:

“Цінні папери (крім цінних паперів інститутів спільного інвестування), емітовані резидентами, які допущені до торгів на регульованому фондовому

ринку і є в списку активів, допущених до торгів на такому ринку, не менше трьох місяців поспіль до дати розрахунку розміру кредитного ризику за активом”.